

PREMI INTERNACIONAL CALVÓ-ARMENGOL

Fryer guanya la segona edició

El professor de Harvard treballa per eradicar el fracàs escolar entre els menys afavorits

GLÒRIA GURDÓ
ANDORRA LA VELLA

El professor afroamericà, catedràtic d'economia de la Universitat de Harvard, Roland Fryer, va rebre ahir el segon Premi Internacional Calvó-Armengol, instituit pel Govern d'Andorra, la Fundació Crèdit Andorrà i Barcelona GSE (Graduate School of Economics), en memòria del malaurat Antoni Calvó Armengol, professor de la Universitat Autònoma de Barcelona i la Barcelona GSE. El premi s'atorga cada dos anys a un economista o científic menor de 40 anys perquè Toni Calvó va morir inesperadament el 2007, a l'edat de 37 anys.

El jove andorrà, a l'igual que el guardonat, tenia un futur brillant davant seu. Així ho va recordar Fryer: «Fa set anys vaig coincidir amb en Toni a Barcelona i és molt significatiu per a mi rebre aquest premi perquè és en memòria d'en Toni. Respecto molt la seva feina

i també el respecte com a persona. En Toni creia fermament en el poder dels estudis científics i socials per escurçar diferències entre els éssers humans». Fryer, que va reconèixer no haver posat un peu a Andorra fins ahir, va explicar, però, que «n'havia sentit a parlar molt. En Toni estava molt orgullós de ser andorrà i me n'explicava moltes coses».

Un exemple extraordinari

Fryer que va reconèixer ser fill de la violència i la pobresa també argumenta que «la meua història no és única, potser encara som exemples rars o escassos però no hauria de ser així». La clau per sortir d'un entorn hostil i opriment és «no estar en contra de tot i tenir la sort de poder-ho fer. Jo vaig tenir aquesta sort però tots els infants mereixen una oportunitat a la vida, per a un infant la meritocràcia no existeix». Precisament, perquè se n'ha sortit, avui s'esforça a demostrar que l'educa-

►► Roland Fryer rep el premi de mans del cap de Govern, Toni Martí.

UNA VELLA CONEIXENÇA

Va coincidir amb Toni Calvó, que respecta pel seu treball científic i com a persona

ció pot acabar amb els ghettos i amb la desigualtat racial. Si els afroamericans tenen 300% més de possibilitats d'acabar entre reixes que els altres ciutadans, les escoles pilot que l'equip de Fryer dirigeix a Texas redueixen l'estadística fins al 70%. El mateix passa amb les retribucions salarials o am el risc que les noies es quedin embarassades abans d'asso-

El nen que va poder superar la pobresa i la violència

►► Roland Fryer va néixer a Daytona Beach, Florida, el 1977. El gener de 2008, a l'edat de 30 anys, integra la Universitat d'Harvard i hi esdevé el més jove catedràtic afroamericà. La mateixa vida de Fryer il·lustra a la perfecció el que s'esforça en demostrar: que les circumstàncies adverses no són automàticament limitadores. El seu periple comença en un barri de Daytona Beach. Abandonat per la mare i maltractat pel pare, Fryer té 12 anys quan quatre membres de la seva família són arrestats per narcotràfic. Als 13 anys, el jove Roland fumava marihuana i anava armat. Però als 15, després de ser interrogat per la policia, va decidir que ja era hora de canviar i va començar a prendre seriosament els estudis. ≡

lir la majoria d'edat. Fryer vol universalitzar el mètode «a totes les comunitats de risc no només les afroamericanes, sinó totes les comunitats marginades a Àfrica». La base de l'estudi són 2.000 escoles i un milió d'alumnes i Fryer defensa que «la inversió en educació té un cost inferior al de mantenir la ciutadania a la garjola. ≡

ALEX LARA